

Petak, 21.01.2011.g.

Razmišljam ovih dana kako će nam to Gospodin suditi na našem sudu kada dođemo pred Njega. U Svjedočanstvima Glorie Polo ona je opisala da je njezin sud išao po djelima odnosno nedjelima koje je učinila kršeći deset Božjih zapovijedi. Vrlo često, u knjigama i literaturi koju sam pročitao, govori se o tome da se Božje poimanje težine i jačine grijeha svakog pojedinog vjernika često i jako razlikuje od našeg, ljudskog, poimanja kako bi to trebalo biti. To je i potpuno jasno jer se mi ljudi ravnamo prema nekim pravilima koje smo sami stvorili. A pošto smo grješni od svoga začeca i cijeli život griješimo, nije ni čudno da su i naša pravila koja si postavimo iskvarena radi naše grješnosti.

Počeo sam polako shvaćati moju odgovornost najprije prema samome sebi a onda i prema drugima oko sebe. I to ne onu odgovornost kakvu mi ljudi mislimo da imamo i kakvu sam do sada u životu nastojao provoditi. Odgovornost prema materijalnim stvarima, obitelji, prema budućnosti svoje djece ovdje na zemlji, prema poslu, domovini, rodbini i prijateljima, sredini gdje živim, itd. Jer naše ljudsko poimanje odgovornosti je upravo to ili tome slično. Sigurno da je i tu dio moje odgovornosti.

I da, to bi bilo točno i najvažnije da moj život započinje mojim rođenjem i završava mojom smrću ovdje na zemlji. TADA BI SVE BILO TAKO LAKO I JEDNOSTAVNO POSLOŽITI. SVE BI OVI

SILO

SAMO

O

MENI.

Učinim li ovako ili onako mojom smrću sve završava.

I

SIGURAN

SAM

DA

JE

TAKO

RAZMIŠLJALA

VEĆINA,

AKO

NE
I
SVI,
ONIH
KOJI
SU
IZVRŠILI
SAMOUBOJSTVO.

Ubiješ se radi problema koje više ne možeš podnositi i misliš da si tako sve riješio

•
E, nećeš

. Mi nismo ni gospodari naših života a ni gospodari naše smrti jer si taj jedan život nismo dali niti ničim zaslužili.

ON
NAM
JE
DAT,
POKLONJEN.

Od mojeg obraćenja, i to često znam napisati jer tako osjećam, uviđam koju ja imam odgovornost. PREMA GOSPODINU U KOJEG BEZGRANIČNO VJERUJEM. Odgovornost koja me nekad plaši. I to sve radi silnih darova koje mi je dao.

Nekoliko puta sam "prošao" po darovima Duha Svetoga i vidio da sam, više ili manje, dionik svakog Njegovog dara.

KOJE
LI
ODGOVORNOSTI!

ZAŠTO? Pa zato što sam do sada u životu te svoje darove "trošio" uzalud. Čak i za naša ljudska mjerila ih nisam u svemu iskoristio a kamoli po mjerilima BOGA NAŠEGA za čija mjerila točno ni ne znam ali sve više uviđam da su vrlo često i vrlo mnogo različita od naših ljudskih mjerila.

Ako vjerujem u Gospodina, A VJERUJEM, postavljam si pitanje što sam učinio, "KAO SLUGA VJERNI",

sa svim tim danim mi darovima,

KOJE
NISAM
NIČIM
ZASLUŽIO?

Kao prvo se postavlja pitanje zašto mi ih je Gospodin dao? Da li zato da oni služe samo meni i mojim životnim potrebama? Da imam sve materijalne stvari. Dvije kuće, apartman na moru, vikendicu, stan, dva auta, tri štedne knjižice. Da imam obitelj i da svima napravim kuće ili kupim stanove. Da imam važnost u društvu gdje živim kao direktor, predsjednik i sl. Da igram najbolje nogomet, rukomet, tenis. Da stalno izgledam lijepo i sređeno, preplanulo i mladenački. Da vidim cijeli svijet, da probam sva jela i pića. Da prisustvujem mnogim zabavama i feštama da se zabavim. I PUNO DRUGIH "JA PA JA".

ŠTO GOD SAM ČITAO, BIBLIJU, MOLITVENIKE, RAZNU KRŠĆANSKU LITERATURU, NIGD
JE
SAM
NAŠAO
DA
JE
MENI,
PA
TAKO
I
SVIMA
DRUGIMA,
GOSPODIN
DAO
SVE
TE
DAROVE
ZA
SVE
TE
STVARI
KOJE
SAM
NABROJAO. NI

Ali sam našao, npr. u Evandjelju po Luki, gdje Gospodin kaže: "ZATO VAM KAŽEM: NE BUDIT
E
RINUTI
ZA
ŽIVOT:
ŠTO
ĆETE ZAB

JESTI;
NI
ZA
TIJELO:
U
ŠTO
ĆETE
SE
OBUĆI... OTAC
VAŠ
ZNA
DA
VAM
JE
SVE
TO
POTREBNO.
NEGO
TRAŽITE
KRALJEVSTVO
NJEGOVO,
A
TO
ĆE
VAM
SE
NADODATI! ... PRODAJTE
ŠTO
GOD
IMATE
I
DAJTE
ZA
MILOSTINJU!..."

I onda si mislim, da ako mi tako govori Gospodin i to je dao zapisati i objaviti kao SVOJU PISANU RIJEČ,
onda sigurno darovi koje mi je dao ne služe tome za što on kaže da se ne trebam brinuti.

A ZA ŠTO ONDA SLUŽE?

U traženju odgovora na to uvijek se sjetim njegovih riječi: **"..TRAŽITE KRALJEVSTVO NJEGOVO..."**.

I kada sam tražio i razjašnjavao što bi to trebalo značiti i kako se **TRAŽI KRALJEVSTVO NJEGOVO**,

shvatio sam da mi je On dao darove upravo za to,

DA

LAKŠE

NAĐEM

KRALJEVSTVO

NJEGOVO

I

DA

U

TO

KRALJEVSTVO

"USMJERIM"

ČIM

VIŠE

LJUDI,

ODNOSNO

DA

IM

SVOJIM

DAROVIMA

OLAKŠAM

DA

U

NJEGA

UĐU.

KAŽE GOSPODIN DA KOME JE VIŠE DANO OD TOGA ĆE SE VIŠE I TRAŽITI. I DA SAM
O **PO**

NJEGOVOJ

MILOSTI

I

NAŠIM

DJELIMA

KOJE

ČINIMO

U
ZEMALJSKOM
ŽIVOTU
OVISI
DA
LI
ĆEMO
VJEČNI
ŽIVOT
PROVODITI
U
PAKLU
ILI
RAJU.

A on mi je dao i mudrost, i razum, i savjet, i jakost, i znanje, i pobožnost i strah Božji.

A ja sam trebao po tim darovima činiti TJELESNA DJELA MILOSRĐA: gladna nahraniti, žedna napojiti, siromaha odjenuti, putnika primiti, bolesnika i utamničenika pohoditi, roba otkupiti, mrtva pokopati, i
VNA
JELA
MILOSRĐA:
dvoumna savjetovati, neuka poučiti, grješnika pokarati, žalosna i nevoljna utješiti, uvredu oprostiti, nepravdu strpljivo podnositi i za žive i mrtve Boga moliti.

DUHO
D

A dok pogledam svoj dosadašnji život vidim, da sam darova dobio puno a da sam djela milosrđa, razmjerno primljenim darovima, učinio malo.

Eto, zato se ja bojim što ću i kako na sudu pred Gospodinom. I zato mene više uopće ne brine što ću i kako u ovozemaljskom životu. JER AKO ME TO BRINE ONDA NE MOGU TVRDITI D

A
VJERUJEM.
JEDNO
S
DRUGIM
NE
IDE.

I
GOTOVO.
TO
NIJE
MOJE
NEGO
JE
TAKOVA
BOŽJA RIJEČ
AKO
JU
HOĆETE
PROČITATI,
ČUTI
I
RAZUMJETI.

Ja se jedino nadam da će mi Gospodin ostaviti još dosta godina života da probam dobivene darove iskoristiti NA NJEGOVU SLAVU I NA MOJE SPASENJE. Ako ne, nemam Mu što zamjeriti. SVE MI JE DAO. I

DAROVE,

I
DOSTA
ŽIVOTA
DO
SADA
I
PUNO
PRILIKA.

Pa kako sam zaslužio tako će mi biti.

ZATO MOJ GOSPODINE, BUDI MILOSRDAN PREMA MENI GRJEŠNIKU. ALI NE KAKO JE
MOJA
VOLJA
NEGO
TVOJA
NEKA
BUDE!
BLAGOSLOVLJEN
BOG
U
VIJEKE.

